

Nr 266.

Ankom till riksdagens kansli den 3 december 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående allmän beredskapsstat för budgetåret 1943/44 jämte i ämnet väckt motion.

(1:a och 3:e avd.)

I propositionen nr 365 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 15 oktober 1943, föreslagit riksdagen att

dels godkänna upprättat förslag till allmän beredskapsstat för budgetåret 1943/44,

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att med iakttagande av vad i förenämnda statsrådsprotokoll anförts fastställa denna beredskapsstat att omedelbart lända till efter rättelse såsom allmän förskottsstat samt att ställa å förskottsstaten uppförda anslag till vederbörande myndigheters förfogande,

dels ock medgiva, att de i beredskapsstaten angivna anslagsbeloppen må överskridas, under förutsättning att Konungen låtit riksdagskallelse utgå eller riksdagen ändock skall inom tjugo dagar sammanträda.

I samband härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herr *H. Hagberg* i Luleå väckt motion (II: 489), vari hemställts, att riksdagen måtte dels bifalla Kungl. Maj:ts förslag att på beredskapsstat för budgetåret 1943/44 för planering av allmänna arbeten uppföra 10 miljoner kronor, dels också avslå Kungl. Maj:ts förslag att på allmän beredskapsstat för budgetåret 1943/44 såsom bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete uppföra 100 miljoner kronor.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de motionsvis gjorda yrkandena, får utskottet hänvisa till motionen.

Genom förevarande proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen bemyndiga Kungl. Maj:t att inom ramen av vissa belopp vidtaga förberedande åtgärder med avseende å Sveriges ekonomiska politik efter ett vapenstillestånd. Bemyndigandena ha ansetts böra lämnas såsom särskilda finansfullmakter och alltså icke genom anslagsanvisning.

Formerna för finansfullmakter vid sidan av budgeten regleras för närvarande närmast genom bestämmelserna i § 63 regeringsformen. Enligt denna må riksdagen antaga allmän beredskapsstat, upptagande de anslag, som kun-

na erfordras vid ekonomisk kris eller annat nödläge. De av Kungl. Maj:t nu ifrågasatta finansfullmakterna ha ansetts lämpligen böra sammanföras å en allmän beredskapsstat, omfattande dels ett förskottsanslag å 10 miljoner kronor till planering av allmänna arbeten, dels ock ett förskottsanslag å 100 miljoner kronor till bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete. Båda anslagen ha föreslagits uppförda under sjunde huvudtiteln med förslagsvis angivna belopp. För disposition av anslagen föreslås samma regler som beträffande förskottsanslagen å beredskapsstaten för försvarsväsendet, därvid dispositionsbesluten böra ankomma på de departement, till vilkas arbetsområde utgifterna i varje särskilt fall närmast äro att hänföra.

Genom beslut den 19 mars 1943 bemyndigade Kungl. Maj:t chefen för finansdepartementet att föranstalta om vissa utredningar rörande de ekonomiska problem, som möta vid omställningen efter ett vapenstillestånd. Med stöd av detta bemyndigande ha undersökningar igångsatts inom olika områden. Planläggningen av utredningsarbetet samt dettas nuvarande organisation belysas av särskilda bilagor till statsrådsprotokollet.

Efter en redogörelse för de igångsatta fredsutredningarnas allmänna läge, (sid. 2—5) anför departementschefen i huvudsak följande.

Samtliga undersökningar åsyfta att klarlägga vissa väsentliga förutsättningar för utformningen av vår ekonomiska politik efter kriget. Avsikten är att, när resultaten av dessa tekniska utredningar föreligga, i enlighet med riksdagens hemställan underkasta dem en enhetlig bedömning inom en särskild kommission. De igångsatta utredningarna äro av beredskapsnatur. Kommissionens uppgift blir att insätta utredningsresultaten i deras sammanhang med statsmakternas allmänna strävanden och ange riktlinjer för den fortsatta planeringen. En annan och senare uppgift blir att söka utforma faktiska handlingsplaner. För att en sådan planering skall kunna anses praktiskt motiverad måste förutsättas, att vissa utgångspunkter erhållits för en bedömning av det allmänna politiska läget efter kriget och av de möjligheter som i detta läge kunna komma att föreligga för vårt land att självständigt inom ramen av ett internationellt samarbete utforma en efter fredsförhållanden anpassad ekonomisk politik.

Planering av allmänna arbeten. I avseende å planeringen av allmänna arbeten anføres i propositionen följande.

Den inventering av allmänna arbeten, lämpade att tillgodose behovet av sysselsättningsmöjligheter och av en förstärkning av landets kapitalutrustning, som enligt vad som nyss anförts bedrivs av olika statliga organ, måste för att bli av värde fullföljas genom en detaljplanering av arbetena, som gör det möjligt att sätta igång dessa, om och när läget så kräver. En svaghet i den tidigare svenska konjunkturpolitiken har varit, att detaljplaneringen icke hållit jämna steg med den allmänna inventeringen och uppläggandet av arbetsprogram. Konsekvensen har blivit, att alltför lång tid — trots de vidtagna förberedelserna — kommit att förflyta innan arbetena kommit i gång. Det nu aktuella arbetsprogrammet är avsett att inskränkas till att avse företag, om vilkas nödvändighet ingen tvekan råder, även om delade meningar kunna göras gällande beträffande den lämpligaste tidpunkten för deras igångsättande. Det finnes under dessa omständigheter ingen anledning

att underlåta en omedelbar detaljplanering trots de stundom rätt avsevärda kostnader en sådan planering kräver.

Inventeringen av arbetsobjekt har ännu icke fortskridit så långt, att anledning till detaljplanering av vissa bestämda inventeringar föreligger mer än inom ett förhållandevis begränsat område, nämligen det som avses i 1942 års jordbrukskommittés första promemoria i ämnet. Redan för planering av de där berörda relativt sett mycket begränsade investeringarna beräknas ett belopp av inemot 1 miljon kronor bliva erforderligt. Det är av förut angivna skäl önskvärt, att medel stå till förfogande för detta och motsvarande ändamål. Kostnaderna låta sig ännu icke beräkna, och man torde därför i detta sammanhang få inskränka sig till att fastställa en första ram, inom vilken planeringsarbetet tillsvidare bör kunna få fortgå. Förslagsvis synes denna kunna anges till 10 milj. kronor. Beloppet torde böra ställas till Kungl. Maj:ts förfogande såsom en särskild finansfullmakt.

Bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete. Härutinnan anföres i propositionen följande.

Den andra fråga som i detta sammanhang synes böra föranleda framställning till riksdagen avser vissa åtgärder till förberedande av Sveriges medverkan vid återuppbyggnadsarbetet efter kriget. Jag tror mig därvid kunna utgå från att det i Sverige föreligger en allmänt omfattad önskan att vårt land, som hittills lyckligen förskonats från krigets direkta härjningar, skall efter sin förmåga bidra vid den återuppbyggnad som blir nödvändig i anledning av förstörelsen under kriget. Denna vilja att hjälpa avser i första rummet våra nordiska grannländer. Att så är fallet torde vara naturligt framför allt med tanke på de band, som föreligga, men även i betraktande av Sveriges särskilda, av det geografiska läget betingade förutsättningar för hjälpleveranser till grannländerna. Den här angivna grundinställningen innebär givetvis icke, att icke ett levande intresse finnes för svensk hjälp även till andra av kriget drabbade länder i Europa.

Omfattningen av hjälpverksamheten torde böra bedömas i sammanhang med den ekonomiska politiken under efterkrigsperioden i dess helhet. Hjälpen måste baseras på export och utförandet av transporter för andra länders räkning. Våra möjligheter att lämna sådana prestationer komma självfallet att bli beroende av vår folkhushållnings läge under tiden efter ett vapenstillestånd. Kriget har orsakat allvarliga förluster av svenskt tonnage, en snedvridning av den svenska produktionsutrustningen till förmån för ersättningsvaror och krigsmateriel samt en väsentlig försämring i bostadssituationen. Den långvariga försvarsberedskapen har vidare betytt ett hårt tryck på statsfinanserna och en försvagning av vårt penningpolitiska läge som kräver fortsatt uppmärksamhet.

Av särskild betydelse för vår förmåga att lämna hjälp kommer utan tvivel att bli frågan om våra importmöjligheter under perioden efter ett vapenstillestånd. Det består givetvis ett nära sammanhang mellan importen å den ena och exporten å den andra sidan. Det är — för att nämna ett exempel — sannolikt att behov komma att föreligga av svenska hjälpleveranser av stål och verktyg och andra järnprodukter. Vår förmåga att erbjuda sådan export är emellertid i hög grad beroende av våra möjligheter att importera koks, skrot, handelsjärn, legeringsmetaller m. m. På liknande sätt består ett sammanhang mellan exporten av trävaruprodukter och importen av kol. En förutsättning för hjälpverksamheten måste under dessa omständigheter bli att vår import får en tillfredsställande gestaltning under perioden efter ett vapenstillestånd.

En särställning intager frågan om export av livsmedel. Importen är för närvarande underkastad så radikala inskränkningar, att en begränsning av den svenska konsumtionen av livsmedel genom ransonering blivit nödvändig. Om importmöjligheterna komma att vara begränsade ännu under åtskillig tid efter ett vapenstillestånd, lärer det knappast rimligen kunna ifrågakomma, att Sverige skulle uppehålla en livsmedelsexport av mera omfattande eller långvarig karaktär; de hjälpbehövande länderna komma för övrigt sannolikt i här ifrågavarande läge att kunna räkna på tillfredsställande leveranser av livsmedel från andra håll. Däremot torde redan nu planer böra uppgöras för engångsleveranser, avsedda att bereda en första hjälp.

Det torde icke vara möjligt att på frågans nuvarande stadium draga upp närmare riktlinjer beträffande hjälpverksamhetens utformning. Det ligger i sakens natur, att hjälpprestationernas omfattning och art först kan bestämmas, sedan överläggningar ägt rum med vederbörliga institutioner och organisationer i de hjälpbehövande länderna. Det synes även lämpligt att kontakt såvitt möjligt upprätthålles med de internationella organisationer, vilka fullfölja samma huvudsyfte, nämligen att lämna hjälp vid återuppbyggnadsarbetet efter vapenstilleståndet.

Likaledes lärer frågan om villkoren för de svenska hjälpprestationerna tills vidare få lämnas öppen. Det torde emellertid redan nu böra konstateras, att vi äro beredda att i den utsträckning som kan visa sig påkallad lämna hjälpleveranser även utan vederlag.

Det finnes å andra sidan skäl att antaga, att åtskilliga av de länder, vilka i ifrågavarande läge kunna vara i behov av svenska hjälpleveranser, samtidigt komma att vara intresserade av att snarast möjligt kunna återupptaga sin export till bl. a. Sverige, detta närmast i syfte att bereda sysselsättning inom det egna näringslivet. Man har att räkna med att den synpunkten kommer att göra sig gällande, att ett effektivt återuppbyggnadsarbete måste förutsätta icke blott ensidiga hjälpprestationer till de krigshärjade länderna utan även skapande av sunda förutsättningar för ett snabbt återupptagande av det ömsesidiga och för sysselsättningen i respektive länder nödvändiga handelsutbytet. Det är under dessa omständigheter tydligt att hjälpverksamhetens utveckling kan leda över även till frågor av handelspolitisk natur.

Det torde av det sagda framgå, att den närmare utformningen av hjälpverksamheten förutsätter å ena sidan en fortsatt prövning av vår folkushållnings möjligheter samt å den andra överläggningar med de hjälpbehövande länderna, varjämte den kan komma att röna inflytande av kontakten med de internationella organisationer, vilka hava till syfte att arbeta för återuppbyggnaden efter ett vapenstillestånd. Bedömandet av hjälpverksamhetens omfattning och lämpliga avvägning torde böra infogas inom ramen av det utredningsarbete rörande den ekonomiska politiken under efterkrigsperioden, vilket för närvarande bedrivs under finansdepartementets ledning. Undersökningar i syfte att klarlägga vissa ekonomiska förutsättningar för hjälpverksamheten ha, såsom tidigare omnämnts, redan igångsatts. Prövningen av de försörjningsmässiga synpunkterna torde i övrigt få i första hand företagas av vederbörande kommissioner, särskilt statens industri-, livsmedels-, bränsle- och trafikkommissioner. Vid uppköp av varor liksom vid upprättande av kontrakt för lämnande av tjänster torde statens reservförrådsnämnd kunna anlitas. Överläggningarna med vederbörande utländska organisationer torde böra ankomma på utrikesförvaltningen. Emellertid synes det mig erforderligt att även upprätta en särskild organisation med uppgift att planlägga och centralt handhava ärendena rörande den svenska hjälpverksamheten. Denna organisation, som lämpligen kan få karaktären av en särskild statens kommission för återuppbyggnad, torde böra få en sådan

sammansättning, att samarbetet med nyssnämnda andra statsmyndigheter kan bedrivas på ett så smidigt och effektivt sätt som möjligt.

Den föregående redogörelsen har tagit sikte på det svenska bidraget till återuppbyggnadsarbetet i egentlig mening. Det bör emellertid framhållas, att en svensk insats kan ifrågakomma även i andra avseenden, särskilt på det humanitära området, där det gäller att lämna hjälp till krigsfångar, till sjuka, till barn m. m. På detta område lämnade Sverige efter förra världskriget ett effektivt bidrag, särskilt genom Svenska Röda Korsets vittomfattande verksamhet. Det är mig bekant, att Svenska Röda Korset liksom även andra svenska organisationer förbereda en liknande svensk insats efter det nuvarande krigets slut. Det torde ligga i sakens natur, att de svenska bidragen på det humanitära området bäst ombesörjas av vederbörande privata organisationer. Å andra sidan har det från olika håll framhållits, att det vore önskvärt att söka koordinera de olika privata initiativen. Det synes mig vara lämpligt, att Kungl. Maj:t i sådant syfte utser en eller flera personer med uppgift att planlägga och samordna de svenska insatserna på det humanitära området.

Inom ramen för den humanitära verksamheten kunna tydligen ifrågakomma leveranser till krigshärjade länder av medicin, sjukvårdsmateriel, vissa partier livsmedel m. m. Det förefaller vara naturligt, att sådana leveranser skola kunna finansieras på samma sätt som de svenska leveranser till återuppbyggnaden i egentlig mening, varom i det föregående talats. I detta hänseende torde alltså samarbete böra äga rum mellan å ena sidan de personer, som hava till uppgift att planlägga insatserna på det humanitära området, och å den andra kommissionen för återuppbyggnad.

Att redan nu söka slutligt bedöma den kostnadsram, inom vilken den statliga hjälpverksamheten bör kunna inrymmas, lärer enligt departementschefen icke vara möjligt. Den torde komma att påverkas både av hjälpbehovets storlek, som ännu icke kan beräknas, av den omfattning i vilken en internationell hjälpverksamhet överhuvud taget kommer till stånd och av de former under vilka återuppbyggnadsarbetet i övrigt kommer att bedrivas. Det är icke heller möjligt att nu säga, i vad mån hjälpverksamheten bör taga formen av prestationer utan varje vederlag eller baseras på krediter med eller utan fullt vederlag i vanlig kommersiell mening.

Under dessa förhållanden har det synts riktigast att nu endast hemställa om bemyndigande för Kungl. Maj:t att inom gränserna för ett preliminärt beräknat belopp, förslagsvis 100 miljoner kronor, medverka till åtgärder som syfta till hjälp åt av kriget härjade länder och till återuppbyggnad av deras näringsliv.

Såsom departementschefen beträffande förslaget om *planering av allmänna arbeten* framhållit, föreligger en avsevärd risk för att man vid omställningen till fredsförhållanden kommer att under en övergångstid möta en icke obetydlig arbetslöshet. Av statsrådsprotokollet och därvid fogade bilagor framgår, att omfattande utredningar igångsatts för att inventera och föranstalta om planläggning av statliga, statsunderstödda och kommunala investeringar, lämpade att användas i syfte att lindra denna arbetslöshet och samtidigt täcka en del av de brister i landets kapitalutrustning, vilka blivit en följd av kriget.

Utskottet.

Avsikten är att denna inventering skall fullföljas genom en sådan detaljplanering av arbetena, att dessa kunna sättas i gång, om och när läget så kräver. En svaghet i den tidigare svenska konjunkturpolitiken har varit, att detaljplaneringen icke hållit jämna steg med den allmänna inventeringen och med uppläggandet av arbetsprogram. Konsekvensen har blivit, att alltför lång tid — trots de vidtagna förberedelserna — kommit att förflyta, innan arbetena kommit i gång. Det nu uppställda målet är att nå fram till en total investeringsreserv motsvarande ungefär två års normala investeringsbehov, vilken är så noggrant förberedd, att den, om så anses önskvärt, kan fullt utnyttjas redan under ett första år.

Det sist anförda utgör även ett mått på storleken av de investeringar, vilka anses nu böra detaljplaneras. Utskottet vill erinra, att de allmänna arbetena i väsentlig utsträckning inskränkts under krigsåren, varigenom en betydande arbetsreserv skapats. Trots den förhållandevis stora omfattningen av det nu aktuella arbetsprogrammet har det — främst på grund av denna omständighet — ansetts möjligt att däri endast medtaga företag, om vilkas nödvändighet tvekan knappast kan råda. Departementschefen framhåller, att det under dessa omständigheter icke finnes anledning att underlåta en omedelbar detaljplanering trots de stundom rätt avsevärda kostnader en sådan planering kräver.

Utskottet har funnit bärande skäl föreligga för ett fullföljande av det av departementschefen angivna programmet för planering av allmänna arbeten. Erfarenheten torde giva vid handen, att kostnaden för dylik detaljplanering uppgår till belopp varierande kring 3 à 4 procent av den totala arbetskostnaden. Med ledning av denna summariska uppskattning synes storleksordningen av de investeringar, vilka skulle kunna planeras med utnyttjande av den av Kungl. Maj:t äskade finansfullmakten å 10 miljoner kronor, kunna ungefärligen angivas till 250 à 300 miljoner kronor. Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag, att ett belopp av 10 miljoner kronor fastställes såsom en första kostnadsram, inom vilken planeringsarbetet tills vidare bör kunna få fortgå, ävensom att beloppet ställes till förfogande å allmän beredskapsstat.

I detta sammanhang vill utskottet fästa uppmärksamheten på frågan om kostnaderna för planering av kommunala arbeten. I den mån sådana här komma i fråga förutsätts de vara av beskaffenhet, att statsbidrag av medel, som ställas till förfogande för arbetslöshetens bekämpande, skall kunna utgå till deras utförande under en motsedd period av arbetslöshet. Hiinder synes icke möta mot att understöd till kostnaderna för arbetenas planläggning lämnas i form av förskott å det bidrag, som belöper å nämnda kostnader. Emellertid kan ifrågasättas huruvida kommunerna under rådande förhållanden böra stå risken att behöva återbetala dylikt förskott, därest de planerade arbetena icke komme till utförande eller statsbidrag till deras utförande av annan anledning icke komme att utgå. Utskottet finner att Kungl. Maj:t med hänsyn härtill bör vara oförhindrad att lämna förskott å understöd ur ovannämnda belopp av 10 miljoner kronor. Om bidrag till de arbe-

ten, vilkas planering finansierats på angivet sätt, sedermera utgå från reservationsanslaget till åtgärder för arbetsmarknadens reglering m. m. eller annat sådant anslag bör förskottsanslaget erhålla ersättning för förskotten från sistnämnda anslag. I motsatt fall skola förskotten däremot slutligt belasta förskottsanslaget. Såsom förutsättning för förskott bör givetvis gälla, att fullgod anledning till omedelbar detaljplanering av arbetena i fråga befunnits föreligga.

I föreliggande proposition har Kungl. Maj:t vidare föreslagit, att å allmän beredskapsstat skulle uppföras ett anslag av 100 miljoner kronor såsom *bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete*. Utskottet delar departementschefens uppfattning, att det i Sverige föreligger en allmänt omfattad önskan att vårt land skall efter sin förmåga bidra vid den återuppbyggnad, som blir nödvändig i anledning av förstörelsen under kriget. Det är naturligt, att tankarna därvid äro närmast inriktade på de nordiska grannländerna. Utskottet vill uttala sin tillfredsställelse över att Kungl. Maj:t nu framlagt förslag om dylik svensk medverkan i återuppbyggnadsarbetet.

Det ligger i sakens natur, att det icke nu är möjligt att bedöma hjälpverksamhetens omfattning eller draga upp riktlinjer beträffande densamma närmare utformning och avvägning. Då den svenska insatsen i första hand bör grundas på leveranser av varor eller tjänster är det uppenbart, att vår förmåga att lämna sådan hjälp blir i hög grad beroende av våra egna importmöjligheter. Även frågan om villkoren för de svenska hjälpprestationerna torde tills vidare få lämnas öppen. Utskottet är ense med departementschefen om att den föreslagna hjälpverksamheten bör samordnas med vårt lands allmänna ekonomiska politik under efterkrigsperioden. De överläggningar rörande återuppbyggnadsarbetet, som måste äga rum med vederbörande utländska organisationer, synas utskottet böra ankomma på utrikesförvaltningen. Förslaget om upprättandet av en särskild organisation med uppgift att planlägga och centralt handhava ärendena rörande den svenska hjälpverksamheten finner utskottet lämpligt.

Såsom departementschefen framhållit torde en svensk insats kunna ifrågakomma även i andra än nu antydda avseenden, särskilt på det humanitära området. Då, såsom departementschefen utgått från, bidragen härvidlag lämpligen kunna ombesörjas av vederbörande privata organisationer, anser även utskottet, att Kungl. Maj:t bör utse personer med uppgift att koordinera de olika privata initiativen. Departementschefens uppfattning angående finansieringen av sådana leveranser, som kunna ifrågakomma inom ramen för den humanitära verksamheten, delas av utskottet.

Vad beträffar tidpunkten för hjälpverksamhetens igångsättande har departementschefen i allmänna ordalag angivit densamma till tiden efter kriget. Utskottet utgår från som självfallet, att detta icke innebär att hjälp lämnas först efter ett allmänt fredsslut, utan böra åtgärderna för att bispunga ett krigshärjat land kunna vidtagas, så snart förutsättningarna för hjälpen föreligga.

Det är givetvis icke möjligt att nu beräkna kostnaderna för de hjälp-

åtgärder, varom här kan bliva fråga. Kungl. Maj:t har därför nu endast hemställt om bemyndigande att inom gränserna för ett preliminärt till förslagsvis 100 miljoner kronor beräknat belopp medverka till dylika åtgärder. Utskottet finner sig böra tillstyrka, att denna fullmakt beviljas. Vad departementschefen anfört i fråga om dispositionen av anslaget m. m. har icke givit utskottet anledning till erinran.

Av det anförda framgår, att utskottet avstyrker motionen II: 489, i vad den avser bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete.

I likhet med vad som gäller beträffande förskottsanslagen å beredskapsstaten för försvarsväsendet förutsätter utskottet, att Kungl. Maj:t jämväl med avseende å ifrågavarande beredskapsstat lämnar utskottet redogörelse för fattade dispositionsbeslut.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 489, i vad den avser bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete,

a) godkänna bilagda förslag till allmän beredskapsstat för budgetåret 1943/44 (*Bihang*),

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att med iakttagande av vad utskottet anfört fastställa denna beredskapsstat att omedelbart lända till efterrättelse såsom allmän förskottsstat samt att ställa å förskottsstaten uppförda anslag till vederbörande myndigheters förfogande,

c) medgiva, att de i beredskapsstaten angivna anslagsbeloppen må överskridas, under förutsättning att Konungen låtit riksdagskallelse utgå eller riksdagen ändock skall inom tjugo dagar sammanträda.

Stockholm den 3 december 1943.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Johan Bernhard Johansson, Joh. Nilsson* i Malmö, *Oscar Olsson, Gränebo, Lindström, Sven Larsson, Karl Andersson, Gustaf Iwar Anderson, Björkman, Nisser, Emil Petersson* och *Persson* i Skabersjö; samt

från andra kammaren: herrar *Törnkvist, Skoglund* i Doverstorp, *Eriksson* i Stockholm, *Svensson* i Grönvik, *Andersson* i Prästbol, *Danielsson, Ward, Persson* i Falla, *Isacson, Andersson* i Södergård, *Lindholm* och *Åkerström*.

Bihang.

Förslag till allmän beredskapsstat för budgetåret 1943/44.**Driftbudgeten.**

		Kronor
A. <i>Egentliga statsutgifter:</i>		
VII. Finansdepartementet		110,000,000

Egentliga statsutgifter.**VII. Finansdepartementet.**

		Kronor
a	Planering av allmänna arbeten, <i>förslagsvis</i>	10,000,000
b	Bidrag till internationellt återuppbyggnadsarbete, <i>förslagsvis</i>	100,000,000
	Summa	110,000,000